

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 12 0 U 006836 18 Uvp
Banjaluka, 14.12.2018. godine

Vrhovni sud Republike Srpske u vijeću sudija Strahinje Ćurkovića predsjednika vijeća, Edine Ćupeljić i Smiljane Mrše članova vijeća, uz sudjelovanje Sanje Oraščanin zapisničara, u upravnom sporu po tužbi D.C. iz B., zastupanog po punomoćniku S.T., advokatu iz B. (u daljem tekstu: tužilac), protiv rješenja broj ... od 10.04.2018. godine, tuženog Ministarstvo ..., odlučujući o zahtjevu tužioca za vanredno preispitivanje rješenja Okružnog suda u Bijeljini broj 12 0 U 006836 18 U od 11.07.2018. godine, u sjednici održanoj dana 14.12.2018. godine donio je

P R E S U D U

Zahtjev se uvažava, rješenje Okružnog suda u Bijeljini broj 12 0 U 006836 18 U od 11.07.2018. godine se ukida i predmet vraća na ponovni postupak.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanim rješenjem odbačena je kao neuredna tužba, kojom je tužilac osporavao zakonitost rješenja tuženog, bliže označenog u uvodu ove presude, kojim je odbijena žalba tužioca izjavljena protiv rješenja prvostepenog organa broj ...od 16.10.2017. godine.

U obrazloženju tog rješenja nižestepeni sud navodi da je tužilac putem punomoćnika podnio tužbu protiv osporenog akta, ali da uz istu nije priložio taj osporeni akt u originalu, odnosno ovjerenom prepisu ili ovjerenoj fotokopiji, a da ta obaveza proizlazi iz člana 18. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik RS“ broj 109/05 i 63/11, u daljem tekstu: ZUS), pa ga je sud podneskom od 18.05.2018. godine pozvao da u roku od 8 dana otkloni taj nedostatak i da dostavi sudu osporeni upravni akt u originalu, ovjerenom prepisu ili ovjerenoj fotokopiji. Ukazano mu je i na posljedice nepostupanja iz člana 21. stav 2. ZUS. Punomoćnik tužioca je u ostavljenom roku obavijestio sud da se original rješenja nalazi kod tužioca, te da nema smetnje za vođenje postupka na bazi dostavljene fotokopije i da smatra da sud ukoliko sumnja u valjanost te dostavljene kopije, može od tužene strane zatražiti konačni upravni akt u originalu. Shodno navedenom zaključeno je da tužilac nije postupio u skladu sa članom 18. stav 2. ZUS, pa je shodno odredbi člana 21. stav 2. istog zakona tužba odbačena kao neuredna.

Protiv tog rješenja tužilac je blagovremeno izjavio žalbu shodno pouci datoj u pobijanom rješenju, a kako je takva pouka pogrešna ovaj sud je žalbu prihvatio kao zahtjev za vanredno preispitivanje. U zahtjevu tužilac je naveo da je ovakvo postupanje suda protivno sudskoj praksi, a uz zahtjev je dostavio i ovjerenu fotokopiju osporenog akta. Smatra da to nije razlog za odbacivanje tužbe, jer da je nižestepeni sud u koliko je sumnjao u valjanost

dostavljene fotokopije osporenog akta, njegovu valjanost mogao provjeriti nakon što zaprimi spis tuženog, a sve s obzirom da je dužan tužbu dostaviti tuženom na odgovor. Predlaže da se zahtjev uvaži, pobijano rješenje ukine i predmet vrati nižestepenom sudu na ponovni postupak.

Razmotrivši zahtjev, pobijano rješenje, na osnovu odredbe člana 39. ZUS, kao i ostale priloge u spisu, ovaj sud je odlučio kao u izreci ove presude iz sljedećih razloga:

Prema podacima spisa tužilac je dana 15.05.2018. godine nižestepenom sudu podnio tužbu, kojom je osporavao zakonitost naprijed navedenog osporenog akta tuženog. Uz tužbu nije priložio osporeni akt, pa ga je sud podneskom od 18.05.2018. godine pozvao da tužbu dopuni dostavljanjem tog akta u originalu, odnosno ovjerenom prepisu ili ovjerenoj fotokopiji. U podnesku ga je upoznao sa odredbom člana 18. i 21. ZUS, ostavio mu rok od 8 dana za postupanje, a upozorio ga je da će ukoliko ne postupa po ovom podnesku rješenjem odbaciti tužbu kao neurednu na osnovu člana 21. stav 2. ZUS. Punomoćnik tužioca je u ostavljenom roku uz podnesak od 22.05.2018. godine dostavio sudu fotokopiju osporenog akta koju nije ovjerio, ali je u podnesku obavijestio sud da se original rješenja nalazi kod tužioca, te naveo da smatra da nema smetnje za vođenje postupka na bazi dostavljene fotokopije.

I po ocjeni ovog suda, pravilno tužilac ukazuje da je nižestepeni sud pogrešno zaključio da se radi o neurednosti tužbe iz člana 21. stav 2. ZUS, s obzirom da ta odredba podrazumijeva da se radi o nedostacima tužbe zbog kojih se po tužbi ne može postupati, a nedostatak osporenog akta ili dostavljanje fotokopije koja nije ovjerena nije nedostatak takve prirode da onemogućava sud da postupa po toj tužbi, zbog čega nije bilo mjesta odbacivanju tužbe primjenom odredbe člana 21. stav 2. ZUS. Takođe pravilno ukazuje da sud ima obavezu da tužbu dostavi na odgovor tuženoj strani i da pribavi spise predmeta, na koji način će da pribavi i osporeni akt, pa shodno tome ima mogućnost da postupa po navedenoj tužbi i ocijeni zakonitost toga akta. Prema tome, nije bilo mjesta odbacivanju tužbe kao neuredne, čak i da tužilac nije postupio po nalogu suda, već je nižestepeni sud trebao tužbu dostaviti na odgovor i pribaviti osporeni akt, te odlučiti o osnovanosti tužbe u smislu odredbe člana 30. ZUS.

Kod takvog stanja stvari, ovaj sud nalazi da je pobijanim rješenjem ostvaren razlog povrede iz člana 35. stav 2. ZUS, pa se zahtjev tužioca uvažava na način određen u izreci ove presude na osnovu odredaba člana 40. stav 1. i 2. istoga zakona i predmet vraća nižestepenom sudu na ponovno odlučivanje po tužbi, na osnovu stava 3. te odredbe.

Zapisničar
Sanja Oraščanin

Predsjednik vijeća
Strahinja Ćurković

Za tačnost otpravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Amila Podrašćić